

**CONVENȚIE ASUPRA PROTECȚIEI ȘI PROMOVĂRII
DIVERSITĂȚII EXPRESILOR CULTURALE**

20 Octombrie 2005, Paris

CONVENȚIE ASUPRA PROTECȚIEI ȘI PROMOVĂRII DIVERSITĂȚII EXPRESIILOR CULTURALE

Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, întrunită la Paris în cea de-a 33-a sesiune a sa, între 3 și 21 octombrie 2005,

Afirmând că diversitatea culturală este o caracteristică definitorie a umanității,

Conștientă că diversitatea culturală constituie un patrimoniu comun al umanității și trebuie ocrotită și păstrată în beneficiul tuturor,

Fiind conștientă că diversitatea culturală creează o lume variată și diversă, care mărește numărul opțiunilor și îmbogățește capacitățile și valorile umane și, prin urmare, este principalul resort al dezvoltării durabile a comunităților, popoarelor și națiunilor,

Reamintind că diversitatea culturală, înfloritoare în cadrul democrației, toleranței, justiției sociale și respectului reciproc între popoare și culturi, este indispensabilă pentru pace și securitate la nivel local, național și internațional,

Celebrând importanța diversității culturale pentru deplina înfăptuire a drepturilor omului și libertăților fundamentale proclamate prin Declarația Universală a Drepturilor Omului și prin alte instrumente universal recunoscute,

Subliniind nevoia de a încorpora cultura ca element strategic al politicilor de dezvoltare naționale și internaționale, ca și al cooperării internaționale pentru dezvoltare, luând de asemenea în considerare Declarația Mileniului a Națiunilor Unite (2000) care pune accent, în special, asupra eradicării sărăciei,

Luând în considerare că în timp și spațiu cultura ia forme diverse și că această diversitate este întruchipată de unicitatea și pluralitatea identităților și expresiilor culturale ale popoarelor și societăților care formează umanitatea,

Recunoscând importanța cunoștințelor tradiționale ca sursă de bogăție materială și intangibilă și, în special, a sistemelor de cunoștințe ale popoarelor indigene, precum și contribuția pozitivă a acestora la dezvoltarea durabilă, precum și nevoia de protejare și promovare adecvată a acestora,

Recunoscând nevoia de a lua măsuri pentru protejarea diversității expresiilor culturale, inclusiv a conținutului acestora, în special în situațiile în care expresiile culturale pot fi amenințate de posibilitatea unei grave prejudicieri sau a dispariției,

Subliniind importanța culturii pentru coeziune socială în general și, în particular, potențialul său de întărire a statutului și rolului femeii în societate,

Fiind conștientă că diversitatea culturală este consolidată de libera circulație a ideilor și este alimentată de schimburile și interacțiunile constante dintre culturi,

Reafirmând că libertatea de gândire, exprimare și informare, ca și diversitatea media, permit expresiilor culturale să înflorească în interiorul societăților,

Recunoscând că diversitatea expresiilor culturale, incluzând expresiile culturale tradiționale, este un factor important care permite indivizilor și popoarelor să-și exprime și să-și împărtășească ideile și valorile,

Reamintind că diversitatea lingvistică este un element fundamental al diversității culturale și reafirmând rolul fundamental pe care îl joacă educația în protejarea și promovarea expresiilor culturale,

Cunoscând importanța vitalității culturilor, inclusiv pentru persoanele aparținând minorităților și popoarelor indigene, astfel cum se manifestă în libertatea lor de a-și crea, disemina și distribui expresiile culturale tradiționale și de a avea acces la acestea, pentru a beneficia de acestea pentru propria lor dezvoltare,

Evidențiind rolul vital al interacțiunii și creativității culturale, care îmbogățesc și reînnoiesc expresiile culturale și întăresc rolul jucat de cei implicați în dezvoltarea culturii pentru progresul societății în general,

Recunoscând importanța drepturilor de proprietate intelectuală în susținerea celor implicați în creația culturală,

Fiind convinsă că activitățile, bunurile și serviciile culturale au atât un caracter economic cât și cultural, deoarece propagă identități, valori și semnificații și, de aceea, nu trebuie tratate ca având exclusiv valoare comercială,

Luând în considerare că procesele de globalizare, care a fost facilitat de dezvoltarea rapidă a tehnologiilor informației și comunicației, permit condiții fără precedent pentru întărirea legăturilor dintre culturi, ele reprezintă, de asemenea, o provocare pentru diversitatea culturală, în special din punct de vedere al riscurilor de apariție a dezechilibrelor între țările bogate și cele sărace,

Conștientă că mandatul specific al UNESCO de a asigura respectul pentru diversitatea culturilor și de a recomanda acele acorduri internaționale care pot fi necesare pentru a promova libera circulație a ideilor prin cuvinte și imagini,

Referindu-se la prevederile instrumentelor internaționale adoptate de UNESCO în legătură cu diversitatea culturală și exercitarea drepturilor culturale și, în special, la Declarația Universală a Diversității Culturale din 2001,

Adoptă prezenta Convenție în data de 20 octombrie 2005.

Obiective și principii directoare

Articolul 1 - Obiective

Obiectivele prezentei Convenții sunt:

- (a) să protejeze și să promoveze diversitatea expresiilor culturale;
- (b) să creeze condițiile pentru îmbogățirea culturilor și interacțiunea liberă a acestora într-o manieră reciproc benefică;
- (c) să încurajeze dialogul între culturi pentru a asigura în lume schimburi culturale mai largi și echilibrate în favoarea respectului intercultural și a unei culturi a păcii;
- (d) să cultive interculturalitatea pentru a dezvolta interacțiunea culturală în spiritul construirii de punți între popoare;
- (e) să promoveze respectul pentru diversitatea expresiilor culturale și să cultive înțelegerea valorii acesteia la nivel local, național și internațional;
- (f) să reafirme importanța legăturii dintre cultură și dezvoltare pentru toate țările, în special pentru țările în curs de dezvoltare, și să sprijine acțiunile întreprinse la nivel național și internațional pentru a asigura recunoașterea adevăratei valori a acestei legături;
- (g) să acorde recunoaștere naturii distincte a activităților, bunurilor și serviciilor culturale ca vehicule ale identității, valorilor și semnificațiilor;
- (h) să reafirme drepturile suverane ale Statelor în ce privește păstrarea, adoptarea și implementarea politicilor și măsurilor pe care le consideră potrivite pentru a proteja și promova diversitatea expresiilor culturale pe teritoriile proprii;
- (i) să întărească cooperarea și solidaritatea internațională în spiritul parteneriatului, în special în vederea întăririi capacității statelor în curs de dezvoltare pentru a proteja și promova diversitatea expresiilor culturale.

Articolul 2 – Principii directoare

1. Principiul respectului pentru dreptului omului și libertățile fundamentale

Diversitatea culturală poate fi protejată și promovată numai dacă sunt garantate drepturile omului și libertățile fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare, informare și comunicare, precum și abilitatea persoanelor de a alege expresiile culturale. Nimeni nu poate invoca prevederile prezentei Convenții pentru a încălca drepturile omului și libertățile fundamentale consfințite în Declarația Universală a Drepturilor Omului sau garantate de dreptul internațional sau pentru a limita sfera de aplicare a acestora.

2. Principiul suveranității

În conformitate cu Carta Națiunilor Unite și cu principiile dreptului internațional, Statele au dreptul suveran de a adopta măsuri și politici pentru protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale pe teritoriile proprii.

3. Principiul demnității egale și al respectului pentru toate culturile

Protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale presupune recunoașterea demnității egale și a respectului pentru toate culturile, inclusiv culturile persoanelor aparținând minorităților și popoarelor indigene.

4. Principiul solidarității și cooperării internaționale

Cooperarea și solidaritatea internațională trebuie să aibă drept scop acordarea posibilității ca țările, în special țările în curs de dezvoltare, să-și creeze și să-și întărească propriile mijloace de expresie culturală, inclusiv propriile industrii culturale, indiferent dacă acestea sunt în curs de apariție sau există deja, la nivel local, național și internațional.

5. Principiul complementarității aspectelor economice și culturale ale dezvoltării

Întrucât cultura este unul dintre principalele resorturi ale dezvoltării, aspectele culturale ale dezvoltării sunt la fel de importante ca și aspectele economice, la care indivizii și popoarele au dreptul fundamental să participe și de care să se bucure.

6. Principiul dezvoltării durabile

Diversitatea culturală este un beneficiu important al indivizilor și societăților. Protejarea, promovarea și păstrarea diversității culturale reprezintă o cerință esențială pentru dezvoltarea durabilă în beneficiul generațiilor prezente și viitoare.

7. Principiul accesului echitabil

Accesul echitabil la o gamă largă și diversificată de expresii culturale din toată lumea și accesul culturilor la mijloacele de expresie și diseminare constituie elemente importante pentru îmbogățirea diversității culturale și încurajarea înțelegerii reciproce.

8. Principiul deschiderii și al echilibrului

Când Statele adoptă măsuri pentru a sprijini diversitatea expresiilor culturale, trebuie să caute să promoveze, prin modalități adecvate, deschiderea către alte culturi ale lumii și să se asigure că aceste măsuri sunt adecvate obiectivelor urmărite prin prezenta Convenție.

II. Sfera de aplicare

Articolul 3 – Sfera de aplicare

Prezenta Convenție se aplică politicilor și măsurilor adoptate de Părți în legătură cu protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale.

Definiții

Articolul 4 – Definiții

În scopul prezentei Convenții, următoarele se înțeleg astfel:

1. Diversitatea culturală

„Diversitate culturală” se referă la multiplele moduri în care se exprimă culturile grupurilor și societăților. Aceste expresii sunt transmise în cadrul și între grupuri și societăți.

Diversitatea culturală se manifestă nu numai prin căi variate de exprimare, sporire și transmitere a patrimoniului cultural prin intermediul varietății expresiilor culturale, ci și prin diverse moduri de creație, producție, diseminare, distribuire și utilizare artistică, indiferent de tehnologiile și mijloacele folosite pentru acestea.

2. Conținut cultural

„Conținut cultural” se referă la înțelesul simbolic, dimensiunea artistică și valorile culturale care au originea în sau exprimă identități culturale.

3. Expresii culturale

„Expresii culturale” sunt acele expresii care rezultă din creativitatea persoanelor, grupurilor și societăților și care au conținut cultural.

4. Activități, bunuri și servicii culturale

„Activități, bunuri și servicii culturale” se referă la acele activități, bunuri și servicii care, în momentul în care sunt considerate drept atribute, utilizări sau finalități specifice, întruchiează sau transmit expresii culturale, indiferent de valoarea comercială pe care o pot avea. Activitățile culturale pot fi un scop în sine sau pot contribui la realizarea bunurilor și serviciilor culturale.

5. Industrii culturale

„Industrii culturale” se referă la industriile ce produc și distribuie bunuri sau servicii culturale, astfel cum sunt definite în alineatul 4 de mai sus.

6. Măsuri și politici culturale

„Măsuri și politici culturale” se referă la acele măsuri și politici ce privesc cultura, la nivel local, național, regional sau internațional, care sunt fie concentrate asupra culturii ca atare, fie create pentru a avea un efect direct asupra expresiilor culturale ale persoanelor, grupurilor sau societăților, inclusiv asupra creării, producerii, diseminării, distribuiri și accesului la activitățile, bunurile și serviciile culturale.

7. Protejare

„Protejare” înseamnă adoptarea măsurilor menite să păstreze, să ocrotească și să sporească diversitatea expresiilor culturale.

„A proteja” înseamnă a adopta astfel de măsuri.

8. Interculturalitate

„Interculturalitate” se referă la existența și interacțiunea echitabilă a diverselor culturi și la posibilitatea generării de expresii culturale distribuite prin dialog și respect reciproc.

IV. Drepturi și obligații ale Părților

Articolul 5 – Reguli Generale referitoare la drepturi și obligații

1. Părțile, în conformitate cu Carta Națiunilor Unite, cu principiile dreptului internațional și cu instrumentele universal recunoscute referitoare la drepturile omului, își reafirmă dreptul suveran de a formula și implementa politici culturale proprii și de a adopta măsuri pentru protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale și de a întări cooperarea internațională pentru realizarea scopurilor prezentei Convenții.
2. Atunci când o Parte implementează politici și ia măsuri pentru a proteja și promova diversitatea expresiilor culturale pe teritoriile proprii, politicile și măsurile Părții respective trebuie să respecte prevederile prezentei Convenții.

Articolul 6 – Drepturile Părților la nivel național

1. În interiorul cadrului propriilor măsuri și politici culturale, astfel cum sunt definite în Articolul 4.6 și luând în considerare nevoile și circumstanțele particulare proprii, fiecare Parte poate adopta măsuri care să urmărească protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale în interiorul teritoriului său.
2. Aceste măsuri pot include următoarele:
  - (a) măsuri de reglementare menite să protejeze și să promoveze diversitatea expresiilor culturale;
  - (b) măsuri care, într-o manieră adecvată, oferă oportunități pentru activitățile, bunurile și serviciile culturale naționale, printre toate celelalte disponibile pe teritoriul național pentru a crea, produce, disemina, distribui și utiliza astfel de activități, bunuri și servicii naționale, inclusiv prevederi referitoare la limba utilizată pentru astfel de activități, bunuri și servicii;

Georg

(c) măsuri menite să ofere un acces efectiv industriilor și activităților culturale naționale independente la mijloacele de producție, diseminare și distribuire a activităților, bunurilor și serviciilor culturale;

(d) măsuri menite să ofere asistență financiară publică;

(e) măsuri menite să încurajeze organizațiile non-profit, precum și instituțiile publice și private, artiștii și alți profesioniști din cultură, să dezvolte și să promoveze liberul schimb și circulația ideilor, expresiilor culturale și activităților, bunurilor și serviciilor culturale și să stimuleze atât spiritul creativ, cât și pe cel antreprenorial în cadrul activităților acestora;

(f) măsuri menite să înființeze și să sprijine instituții publice, după caz;

(g) măsuri menite să ocrotească și să sprijine artiștii și alte persoane implicate în crearea de expresii culturale;

(h) măsuri menite să intensifice diversitatea media, inclusiv prin servicii publice de radio-difuziune.

Articolul 7 – Măsuri de promovare a expresiilor culturale

1. Părțile depun eforturi să creeze pe teritoriile proprii un mediu care să încurajeze indivizii și grupurile sociale:

(a) să creeze, să producă, să disemineze și să aibă acces la propriile expresii culturale, acordând atenția cuvenită circumstanțelor și nevoilor speciale ale femeilor, precum și ale diferitelor grupuri sociale, inclusiv ale persoanelor aparținând minorităților și popoarelor indigene;

(b) să aibă acces la diverse expresii culturale din teritoriile proprii și din alte țări ale lumii.

2. De asemenea, Părțile depun eforturi să recunoască importanța contribuției artiștilor, a altor persoane implicate în procesul creativ, a comunităților culturale și a organizațiilor care sprijină munca acestora, precum și rolul lor central în creșterea diversității expresiilor culturale.

Articolul 8 – Măsuri de protejare a expresiilor culturale

1. Fără a aduce atingere prevederilor Articolelor 5 și 6, o Parte poate stabili existența unor situații speciale în care expresiile culturale pe teritoriul său sunt supuse riscului de a dispărea, sunt grav amenințate sau se află într-o altă situație care necesită o protecție urgentă.

2. Părțile pot lua toate măsurile adecvate pentru a proteja și păstra expresiile culturale aflate în situațiile prevăzute în alineatul 1 într-o manieră conformă cu prevederile prezentei Convenții.

3. Părțile raportează Comitetului Interguvernamental prevăzut la Articolul 23 toate măsurile luate pentru a face față exigențelor situației, iar Comitetul va face recomandările cuvenite.

Articolul 9 – Transparența și comunicarea informațiilor

Părțile:

- (a) oferă informații adecvate în rapoartele lor către UNESCO la fiecare patru ani asupra măsurilor luate pentru protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale pe propriile teritorii și la nivel internațional;
- (b) desemnează un punct de contact responsabil cu comunicarea informațiilor aflate în legătură cu prezenta Convenție;
- (c) comunică și schimbă informații referitoare la protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale.

Articolul 10 – Educație și sensibilizare a publicului

Părțile:

- (a) încurajează și promovează înțelegerea importanței protejării și promovării diversității expresiilor culturale, *inter alia*, prin programe educaționale și de sensibilizare intensă a publicului;
- (b) cooperează cu celelalte Părți și organizații internaționale și regionale pentru atingerea obiectivului prezentului articol;
- (c) depun eforturi să încurajeze creativitatea și să consolideze capacitățile de producție prin organizarea de programe educaționale, de instruire și schimb în domeniul industriilor culturale. Aceste măsuri trebuie implementate într-o manieră care să nu aibă un impact negativ asupra formelor tradiționale de producție.

Articolul 11 – Participarea societății civile

Părțile recunosc rolul fundamental al societății civile în protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale. Părțile încurajează participarea activă a societății civile la eforturile lor de atingere a obiectivelor prezentei Convenții.

Articolul 12 – Promovarea cooperării internaționale

Părțile depun eforturi să consolideze cooperarea lor bilaterală, regională și internațională pentru a crea condițiile favorabile promovării diversității expresiilor culturale, acordând o atenție specială situațiilor prevăzute în Articolele 8 și 17, în special pentru:

- (a) a facilita dialogul Părților cu privire la politica culturală;

[Handwritten signature]

- (b) a întări capacitățile de management și strategice ale sectorului public în cadrul instituțiilor culturale din sectorul public, prin intermediul schimburilor culturale profesionale și internaționale și prin împărtășirea celor mai bune practici;
- (c) a reîntări parteneriatele cu și între societatea civilă, organizațiile non-guvernamentale și sectorul privat în scopul dezvoltării și promovării diversității expresiilor culturale;
- (d) a promova folosirea noilor tehnologii, a încuraja parteneriatele în vederea intensificării înțelegerii culturale și comunicării informațiilor, precum și a dezvoltării diversității expresiilor culturale;
- (e) a încuraja încheierea acordurilor de coproducție și co-distribuție.

Articolul 13 – Integrarea culturii în dezvoltarea durabilă

Părțile depun eforturi să integreze cultura în politicile lor de dezvoltare la toate nivelurile pentru a crea condițiile favorabile unei dezvoltări durabile și, în acest cadru, să dezvolte aspectele referitoare la protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale.

Articolul 14 – Cooperare pentru dezvoltare

Părțile depun eforturi să sprijine cooperarea pentru o dezvoltare durabilă și pentru a reduce sărăcia, în special în ceea ce privește nevoile specifice ale țărilor în curs de dezvoltare, în scopul favorizării emergenței unui sector cultural dinamic, prin, *inter alia*, următoarele măsuri:

- (a) consolidarea industriilor culturale în țările în curs de dezvoltare prin:
  - (i) crearea și întărirea capacităților de producție și distribuție a culturii în țările din curs de dezvoltare;
  - (ii) facilitarea accesului mai larg la piața globală și la rețelele internaționale de distribuție pentru activitățile, bunurile și serviciile culturale proprii;
  - (iii) permiterea apariției unor piețe locale și regionale viabile;
  - (iv) adoptarea, acolo unde este posibil, de măsuri adecvate în țările dezvoltate în vederea facilitării accesului pe teritoriul lor pentru activitățile, bunurile și serviciile culturale din țările în curs de dezvoltare;
  - (v) acordarea de sprijin pentru munca de creație și facilitarea mobilității, în limita posibilului, a artiștilor din țările în curs de dezvoltare;
  - (vi) încurajarea colaborării corespunzătoare dintre țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare în domenii precum, *inter alia*, muzica și filmul;

- (b) crearea capacităților prin schimbul de informații, experiență și expertiză, ca și prin instruirea resurselor umane din țările în curs de dezvoltare din sectoarele public și privat, în legătură cu, *inter alia*, capacitățile strategice și de management, dezvoltarea și implementarea de politici, promovarea și distribuirea expresiilor culturale, dezvoltarea microîntreprinderilor și a celor mici și mijlocii, utilizarea tehnologiei, precum și transferul și dezvoltarea de abilități;
- (c) transferul de tehnologie prin introducerea de măsuri stimulative adecvate pentru transferul de tehnologie și know-how, în special în domeniile întreprinderilor și industriilor culturale;
- (d) sprijin financiar prin:
  - (i) înființarea unui Fond Internațional pentru Diversitate Culturală după cum este prevăzut în Articolul 18;
  - (ii) oferirea de asistență de dezvoltare în mod oficial, după caz, inclusiv asistență tehnică, pentru a stimula și sprijini creativitatea;
  - (iii) alte forme de asistență financiară cum ar fi: împrumuturi cu dobândă mică, subvenții și alte mecanisme de finanțare.

Articolul 15 – Aranjamente de colaborare

Părțile încurajează dezvoltarea de parteneriate între și în cadrul sectorului public și privat și organizațiile non-profit, pentru a coopera cu țările în curs de dezvoltare în vederea întăririi capacității lor de protejare și promovare a diversității expresiilor culturale. Aceste parteneriate inovatoare, vor pune accentul, în concordanță cu nevoile practice ale țărilor în curs de dezvoltare, pe dezvoltarea continuă a infrastructurii, a resurselor umane și a politicilor, precum și a schimbului de activități, bunuri și servicii culturale.

Articolul 16 – Tratat preferențial pentru țările în curs de dezvoltare

Țările dezvoltate facilitează schimburile culturale cu țările în curs de dezvoltare prin acordarea unui tratament preferențial artiștilor și altor profesioniști și practicieni din cultură, ca și bunurilor și serviciilor culturale provenite din țările în curs de dezvoltare, prin intermediul unui cadru legal și instituțional adecvat.

Articolul 17 – Cooperare internațională în situații de amenințare gravă la adresa expresiilor culturale

Părțile vor coopera în oferirea de asistență în mod reciproc și în special țărilor în curs de dezvoltare, în situațiile prevăzute la Articolul 8.

Articolul 18 – Fondul Internațional pentru Diversitate Culturală

1. Prin prezenta Convenție, este înființat un Fond Internațional pentru Diversitate Culturală, denumit în continuare „Fondul.”
2. Fondul este constituit ca fond de depozit, în conformitate cu Regulamentele Financiare ale UNESCO.
3. Resursele Fondului constau în:
  - (a) contribuții voluntare efectuate de către Părți;
  - (b) fonduri alocate în acest scop de către Conferința Generală a UNESCO;
  - (c) contribuții, daruri sau donații din partea altor State, organizații și programe din sistemul Națiunilor Unite, din partea altor organizații regionale sau internaționale; precum și din partea unor persoane fizice sau organisme publice ori private;
  - (d) orice dobândă aferentă resurselor Fondului;
  - (e) fonduri strânse prin colecte și încasări în cadrul evenimentelor organizate în beneficiul Fondului;
  - (f) orice altă resursă autorizată de către regulamentele Fondului.
4. Utilizarea resurselor Fondului se decide de către un Comitet Interguvenamental pe baza directivelor stabilite de către Conferința Părților prevăzută la Articolul 22.
5. Comitetul Interguvenamental poate accepta contribuții și alte forme de asistență în scopuri generale și speciale în legătură cu proiecte specifice, dacă aceste proiecte au fost aprobate de către Comitetul respectiv.
6. Contribuțiile aduse la Fond nu pot fi însoțite de nici o condiție politică, economică sau de altă natură care este incompatibilă cu obiectivele prezentei Convenții.
7. Părțile depun eforturi să ofere regulat contribuții voluntare în scopul implementării prezentei Convenții.

Articolul 19 – Schimbul, analiza și diseminarea informațiilor

1. Părțile consimt să schimbe informații și să pună în comun expertiza referitoare la colectarea datelor și statisticile despre diversitatea expresiilor culturale, ca și despre cele mai bune practici referitoare la protejarea și promovarea acestora.
2. UNESCO va facilita colectarea, analizarea și diseminarea tuturor informațiilor, statisticilor și celor mai bune practici prin folosirea mecanismelor existente în cadrul Secretariatului.

3. De asemenea, UNESCO va înființa și va actualiza o bază de date despre diferite sectoare și organizații guvernamentale, private și non-profit implicate în domeniul expresiilor culturale.
4. Pentru a facilita colectarea datelor, UNESCO va acorda o atenție specială creării capacității și îmbunătățirii expertizei pentru Părțile care înaintează o cerere pentru o astfel de asistență.
5. Colectarea informațiilor identificate în acest Articol va completa informațiile colectate în conformitate cu prevederile Articolului 9.

V. Raporturi cu alte instrumente

Articolul 20 – Raportul cu alte tratate: sprijin reciproc, complementaritate și nesubordonare

1. Părțile recunosc că își vor îndeplini cu bună credință obligațiile care le revin potrivit prezentei Convenții și tuturor celorlalte tratate la care sunt parte. Prin urmare, fără a subordona prezenta Convenție oricărui alt tratat,
  - (a) Părțile vor dezvolta sprijinul reciproc dintre prezenta Convenție și celelalte tratate la care sunt părți; și
  - (b) atunci când interpretează și aplică alte tratate la care sunt părți sau atunci când își asumă alte obligații internaționale, Părțile vor lua în considerare prevederile relevante din prezenta Convenții.
2. Nici o prevedere din prezenta Convenție nu va fi interpretată în sensul modificării drepturilor și obligațiilor Părților pe care le au în cadrul oricărui alt tratat la care sunt părți.

Articolul 21 – Consultare și coordonare internațională

Părțile se angajează să promoveze obiectivele și principiile prezentei Convenții în alte forumuri internaționale. În acest scop, Părțile se vor consulta reciproc, după caz, având în vedere aceste obiective și principii.

VI. Organele Convenției

Articolul 22 – Conferința Părților

1. Va fi înființată o Conferință a Părților. Conferința Părților va fi organul plenar și suprem al prezentei Convenții.
2. Conferința Părților se va întruni în sesiuni ordinare la fiecare doi ani, în limita posibilului, în cadrul Conferinței Generale a UNESCO. Aceasta se poate întâlni în sesiune extraordinară dacă se decide astfel sau în cazul în care Comitetul Interguvenamental primește o cerere în acest sens din partea a cel puțin o treime din Părți.

3. Conferința Părților își adoptă propriile reguli de procedură.
4. Funcțiunile Conferinței Părților sunt, *inter alia*:
  - (a) alegerea Membrilor Comitetului Interguvernamental;
  - (b) primirea și examinarea rapoartelor Părților la prezenta Convenție transmise de Comitetul Interguvernamental;
  - (c) aprobarea directivelor operaționale pregătite la cererea sa de către Comitetul Interguvernamental;
  - (d) luarea oricăror altor măsuri pe care le consideră necesare pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei Convenții.

Articolul 23 – Comitetul Interguvernamental

1. În cadrul UNESCO se înființează un Comitet Interguvernamental pentru Protejarea și Promovarea Diversității Expresiilor Culturale, denumit în continuare „Comitet Interguvernamental”. Acesta este compus din reprezentanții a 18 State Părți la Convenție, aleși pentru un mandat de patru ani de către Conferința Părților la data intrării în vigoare a prezentei Convenții potrivit Articolului 29.
2. Comitetul Interguvernamental se întrunește anual.
3. Comitetul Interguvernamental funcționează sub autoritatea și îndrumarea Conferinței Părților și va răspunde în fața acesteia.
4. Numărul membrilor Comitetului Interguvernamental va crește la 24 din momentul în care numărul Părților la Convenție va ajunge la 50.
5. Alegerea Membrilor Comitetului Interguvernamental se va face pe baza principiului reprezentării geografice echitabile și pe baza principiului rotației.
6. Fără a aduce atingere altor responsabilități conferite de prezenta Convenție, funcțiile Comitetului Interguvernamental sunt:
  - (a) să promoveze obiectivele prezentei Convenții și să încurajeze și să monitorizeze implementarea acestora;
  - (b) să întocmească și să înainteze spre aprobare Conferinței Părților, la cererea acesteia, directivele operaționale pentru implementarea și aplicarea prevederilor Convenției;
  - (c) să transmită Conferinței Părților rapoartele Părților la Convenție, împreună cu propriile comentarii și cu un rezumat al conținutului acestora;

- (d) să facă recomandări adecvate pentru a fi avute în vedere în situațiile supuse atenției sale de către Părțile la Convenție în conformitate cu prevederile relevante ale Convenției, în special cu Articolul 8;
- (e) să creeze proceduri și alte mecanisme de consultare menite să promoveze obiectivele și principiile prezentei Convenții în cadrul altor forumuri internaționale;
- (f) să îndeplinească orice altă sarcină la cererea Conferinței Părților.

7. Comitetul Interguvernamental, în conformitate cu propriile Reguli de Procedură, poate invita în orice moment organizații private sau publice sau persoane fizice pentru a participa la întrunirile sale pentru a fi consultate asupra unor aspecte specifice.

8. Comitetul Interguvernamental va pregăti și va înainta Conferinței Părților, spre aprobare, propriile Reguli de Procedură.

Articolul 24 – Secretariatul UNESCO

1. Organele Convenției sunt asistate de către Secretariatul UNESCO.
2. Secretariatul întocmește documentația Conferinței Părților și a Comitetului Interguvernamental, precum și agenda întrunirilor acestora, sprijină implementarea deciziilor luate de către acestea și raportează cu privire la respectiva implementare.

VII. Clauze finale

Articolul 25 – Soluționarea diferendelor

1. În cazul unui diferend între Părțile la prezenta Convenție cu privire la interpretarea sau aplicarea Convenției, Părțile caută să soluționeze disputa respectivă prin negociere.
2. Dacă Părțile implicate nu pot să ajungă la un acord prin negociere, acestea, împreună, pot căuta bunele oficii ale unei terțe părți sau solicita medierea disputei de către o terță parte.
3. Dacă bunele oficii sau medierea nu sunt angajate sau dacă disputa nu este soluționată prin negociere, bune oficii sau mediere, o Parte poate apela la conciliere în conformitate cu procedura descrisă în Anexa la prezenta Convenție. Părțile vor lua în considerare cu bună credință propunerea făcută de Comisia de Conciliere în vederea soluționării disputei.
4. Fiecare Parte poate, în momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, să declare că nu recunoaște procedura concilierii descrisă mai sus. Orice Parte care a făcut o astfel de declarație, o poate retrage, în orice moment, această declarație prin notificarea adresată Directorului General al UNESCO.

Articolul 26 – Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea Statelor Membre

1. Prezenta Convenție face obiectul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării Statelor Membre ale UNESCO în concordanță cu procedurile lor constituționale respective.
2. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare vor fi depuse la Directorul General al UNESCO.

Articolul 27 – Aderarea

1. Prezenta Convenție este deschisă aderării tuturor Statelor care nu sunt Membre ale UNESCO, dar sunt membre ale Organizației Națiunilor Unite sau oricăreia dintre agențiile lor specializate, care sunt invitate de către Conferința Generală a UNESCO să adere la aceasta.
2. Prezenta Convenție va fi de asemenea deschisă aderării teritoriilor care se bucură de o auto-guvernare internă deplină recunoscută ca atare de către Organizația Națiunilor Unite, dar care nu au obținut independența deplină în concordanță cu Rezoluția Adunării Generale 1514 (XV), și care au competențe în domeniile guvernate de prezenta Convenție, inclusiv competențe de a deveni parte la tratate în ce privește astfel de domenii.
3. Următoarele prevederi se aplică organizațiilor de integrare economică regională:
  - (a) Prezenta Convenție va fi deschisă, de asemenea, aderării oricărei organizații de integrare economică regională, care, cu excepțiile prevăzute mai jos, va fi obligată pe deplin de prevederile Convenției în același mod ca și Statele Părți;
  - (b) În cazul în care unul sau mai multe State Membre ale unei asemenea organizații este de asemenea Parte la prezenta Convenție, organizația și acest Stat Membru sau aceste State Membre vor decide asupra responsabilității lor cu privire la îndeplinirea obligațiilor care le revin potrivit prezentei Convenții. O astfel de partajare de responsabilități va începe să producă efecte după îndeplinirea procedurii de notificare descrisă în subalineatul (c). Organizația și Statele Membre nu pot să exercite concomitent drepturi acordate prin prezenta Convenție. În plus, organizațiile de integrare economică regională, în ce privește chestiunile din sfera lor de competență, își exercită dreptul de a vota cu un număr de voturi egal cu numărul Statelor lor Membre care sunt Părți la prezenta Convenție. O astfel de organizație nu își va putea exercita dreptul de vot dacă oricare dintre Statele sale Membre își exercită acest drept și viceversa;
  - (c) O organizație de integrare economică regională și Statul sau Statele sale Membre care au convenit asupra partajării responsabilităților în conformitate cu subalineatul (b) va informa Părțile cu privire la orice propunere de partajare de responsabilități în următorul mod:

- (i) în instrumentul său de aderare, o astfel de organizație declară în detaliu partajarea responsabilităților proprii în ce privește domeniile guvernate de către Convenție;
  - (ii) în cazul oricărei modificări ulterioare a respectivelor responsabilități, organizația de integrare economică regională informează depozitarul cu privire la orice astfel de propunere de modificare a respectivelor responsabilități; depozitarul informează, la rândul său, Părțile cu privire la o astfel de modificare;
- (d) Se prezumă că Statele Membre ale unei organizații de integrare economică regională care devin Părți la prezenta Convenție își păstrează competențe asupra tuturor domeniilor în legătură cu care depozitarul nu a fost informat sau nu s-a depus o declarație expresă privind transferul de competență către organizație;
- (e) „Organizație de integrare economică regională” înseamnă o organizație constituită de State suverane, membre ale Organizației Națiunilor Unite sau ale oricărei agenții specializate a acesteia, către care aceste State au transferat competențe referitoare la domeniile guvernate de prezenta Convenție și care a fost pe deplin autorizată, potrivit procedurilor interne proprii, să devină Parte la Convenție.

4. Instrumentele de aderare se depozitează la Directorul General al UNESCO.

Articolul 28 – Punct de contact

La data la care devine Parte la prezenta Convenție, fiecare Parte va desemna un punct de contact în conformitate cu Articolul 9.

Articolul 29 – Intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție va intra în vigoare la trei luni după data depunerii celui de al treizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, dar numai în ce privește acele State sau organizații de integrare economică regională care au depus instrumentele proprii de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la acea dată sau înainte de aceasta. Convenția va intra în vigoare în ce privește orice altă Parte la trei luni după ce aceasta își depune propriul instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

2. În scopul prezentului Articol, orice instrument depus de o organizație regională integrată economic nu va fi luat în considerare în plus față de cele depuse de Statele Membre ale organizației.

Articolul 30 – Regimuri constituționale federale sau neunitare

Recunoscând că acordurile internaționale obligă în mod egal Părțile indiferent de sistemele lor constituționale, următoarele prevederi se aplică Părților care au regimuri constituționale federale sau neunitare:

- (a) în ce privește prevederile prezentei Convenții, a căror implementare se supune jurisdicției legale a puterii legislative federale sau centrale, obligațiile guvernului federal sau central vor fi aceleași ca și în cazul Părților care nu sunt State federale;
- (b) în ce privește prevederile Convenției, a căror implementare se supune jurisdicției unei unităților constituente individuale precum Statele, județele, provinciile sau cantoanele, care nu sunt obligate de sistemul constituțional al federației să ia măsuri legislative, guvernul federal va informa, după caz, autoritățile competente ale unităților constituente precum sunt Statele, județele, provinciile sau cantoanele cu privire la prevederile menționate, cu recomandarea sa pentru adoptarea acestora.

Articolul 31 – Denunțare

1. Orice Parte la prezenta Convenție poate denunța prezenta Convenția.
2. Denunțarea va fi notificată prin orice instrument scris depus la Directorul General al UNESCO.
3. Denunțarea va produce efecte după 12 luni de la primirea instrumentului de denunțare. Denunțarea nu va modifica cu nimic obligațiile financiare ale Părții care denunță Convenția până la data la care retragerea produce efecte.

Articolul 32 – Funcțiunile depozitarului

Directorul General al UNESCO, în calitate de depozitar al prezentei Convenții, va informa Statele Membre ale Organizației, Statele care nu sunt membre ale Organizației și organizațiile de integrare economică regională precizate la Articolul 27, precum și Organizația Națiunilor Unite, cu privire la depunerea tuturor instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare prevăzute în Articolele 26 și 27, precum și cu privire la denunțările prevăzute la Articolul 31.

Articolul 33 – Amendamente

1. O Parte la prezenta Convenție poate propune amendamente la prezenta Convenție prin comunicare scrisă adresată Directorului General. Directorul General va transmite această comunicare către toate Părțile. Dacă, în termen de șase luni de la data distribuirii comunicării, cel puțin jumătate dintre Părți răspunde favorabil solicitării, Directorul General va prezenta o astfel de propunere următoarei sesiuni a Conferinței Părților spre dezbateră și eventuală adoptare.
2. Amendamentele se adoptă cu o majoritate de două treimi din numărul Părților prezente și participante la vot.
3. Odată adoptate, amendamentele la prezenta convenție sunt transmise Părților spre ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

4. Amendamentele la prezenta Convenție vor intra în vigoare pentru Părțile care le-au ratificat, acceptat, aprobat sau aderat după trei luni de la depunerea instrumentelor prevăzute în alineatul 3 al prezentului Articol de către două treimi dintre Părți. Ulterior, un amendament va intra în vigoare pentru Părțile care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la amendamentul menționat după trei luni de la depunerea de către Parte a instrumentelor sale de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

5. Procedura descrisă în alineatele 3 și 4 nu se aplică amendamentelor la Articolul 23 referitoare la numărul Membrilor Comitetului Interguvernamental. Aceste amendamente vor intra în vigoare la momentul adoptării acestora.

6. Statul sau organizația de integrare economică regională la care se face referire în Articolul 27 care devine Parte la prezenta Convenție după intrarea în vigoare a amendamentelor în conformitate cu alineatul 4 al prezentului Articol, în lipsa exprimării unei intenții diferite, va fi considerat(ă):

- (a) Parte la prezenta Convenție așa cum a fost amendată; și
- (b) Parte la Convenția nemodificată în raport cu orice Parte care nu este obligată prin amendamente.

Articolul 34 – Texte oficiale

Prezenta Convenție a fost întocmită în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, toate cele șase texte fiind egal autentice.

Articolul 35 – Înregistrare

În conformitate cu Articolul 102 din Carta Națiunilor Unite, prezenta Convenție va fi înregistrată la Secretariatul Națiunilor Unite la solicitarea Directorului General al UNESCO.

ANEXA

Procedura de Conciliere

Articolul 1 – Comisia de Conciliere

La cererea uneia dintre Părțile aflate într-o dispută este creată o Comisie de Conciliere. Dacă Părțile nu convin altfel, Comisia va fi alcătuită din cinci membri, câte doi numiți de fiecare Parte implicată și un președinte ales în solidar de acești membri.

Articolul 2 – Membrii Comisiei

În disputele dintre mai mult de două Părți, Părțile cu interese comune își vor desemna membrii în Comisie în solidar, prin acordul acestora. Atunci când două sau multe Părți au interese diferite sau dacă există un dezacord chiar dacă acestea au același interes, Părțile își vor desemna membrii separat.

Articolul 3 – Întâlniri

Dacă, în termen de două luni de la data solicitării de creare a Comisiei de Conciliere, nu are loc nici o întâlnire a Părților, Directorul General al UNESCO, în cazul în care i se cere acest lucru de către Partea care a formulat solicitarea, va fixa aceste întâlniri într-un termen suplimentar de două luni.

Articolul 4 – Președintele Comisiei

Dacă nu a fost ales un Președinte al Comisiei de Conciliere în termen de două luni de la data numirii ultimului membru al Comisiei, Directorul General al UNESCO, dacă i se cere aceasta de către o Parte, va desemna un Președinte în cadrul unui termen suplimentar de două luni.

Articolul 5 – Decizii

Comisia de Conciliere va lua deciziile prin votul majorității membrilor săi. Comisia își va stabili propria procedură, dacă părțile la dispută nu agreează altfel. Comisia va oferi o propunere de soluționare a disputei pe care Părțile o vor considera de bună credință.

Articolul 6 – Dezacord

Comisia va decide asupra dezacordului cu privire la competența sa.

*Trădare conform
Genef*

**CONVENTION ON THE PROTECTION AND PROMOTION
OF THE DIVERSITY OF CULTURAL EXPRESSIONS**

Paris, 20 October 2005

CONVENTION ON THE PROTECTION AND PROMOTION OF THE DIVERSITY OF CULTURAL EXPRESSIONS

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Paris from 3 to 21 October 2005 at its 33rd session,

Affirming that cultural diversity is a defining characteristic of humanity,

Conscious that cultural diversity forms a common heritage of humanity and should be cherished and preserved for the benefit of all,

Being aware that cultural diversity creates a rich and varied world, which increases the range of choices and nurtures human capacities and values, and therefore is a mainspring for sustainable development for communities, peoples and nations,

Recalling that cultural diversity, flourishing within a framework of democracy, tolerance, social justice and mutual respect between peoples and cultures, is indispensable for peace and security at the local, national and international levels,

Celebrating the importance of cultural diversity for the full realization of human rights and fundamental freedoms proclaimed in the Universal Declaration of Human Rights and other universally recognized instruments,

Emphasizing the need to incorporate culture as a strategic element in national and international development policies, as well as in international development cooperation, taking into account also the United Nations Millennium Declaration (2000) with its special emphasis on poverty eradication,

Taking into account that culture takes diverse forms across time and space and that this diversity is embodied in the uniqueness and plurality of the identities and cultural expressions of the peoples and societies making up humanity,

Recognizing the importance of traditional knowledge as a source of intangible and material wealth, and in particular the knowledge systems of indigenous peoples, and its positive contribution to sustainable development, as well as the need for its adequate protection and promotion,

Recognizing the need to take measures to protect the diversity of cultural expressions, including their contents, especially in situations where cultural expressions may be threatened by the possibility of extinction or serious impairment,

Emphasizing the importance of culture for social cohesion in general, and in particular its potential for the enhancement of the status and role of women in society,

Being aware that cultural diversity is strengthened by the free flow of ideas, and that it is nurtured by constant exchanges and interaction between cultures,

Reaffirming that freedom of thought, expression and information, as well as diversity of the media, enable cultural expressions to flourish within societies,

Recognizing that the diversity of cultural expressions, including traditional cultural expressions, is an important factor that allows individuals and peoples to express and to share with others their ideas and values,

Recalling that linguistic diversity is a fundamental element of cultural diversity, and *reaffirming* the fundamental role that education plays in the protection and promotion of cultural expressions,

Taking into account the importance of the vitality of cultures, including for persons belonging to minorities and indigenous peoples, as manifested in their freedom to create, disseminate and distribute their traditional cultural expressions and to have access thereto, so as to benefit them for their own development,

Emphasizing the vital role of cultural interaction and creativity, which nurture and renew cultural expressions and enhance the role played by those involved in the development of culture for the progress of society at large,

Recognizing the importance of intellectual property rights in sustaining those involved in cultural creativity,

Being convinced that cultural activities, goods and services have both an economic and a cultural nature, because they convey identities, values and meanings, and must therefore not be treated as solely having commercial value,

Noting that while the processes of globalization, which have been facilitated by the rapid development of information and communication technologies, afford unprecedented conditions for enhanced interaction between cultures, they also represent a challenge for cultural diversity, namely in view of risks of imbalances between rich and poor countries,

Being aware of UNESCO's specific mandate to ensure respect for the diversity of cultures and to recommend such international agreements as may be necessary to promote the free flow of ideas by word and image,

Referring to the provisions of the international instruments adopted by UNESCO relating to cultural diversity and the exercise of cultural rights, and in particular the Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001,

Adopts this Convention on 20 October 2005.

I. Objectives and guiding principles

Article 1 – Objectives

The objectives of this Convention are:

- (a) to protect and promote the diversity of cultural expressions;
- (b) to create the conditions for cultures to flourish and to freely interact in a mutually beneficial manner;

- (c) to encourage dialogue among cultures with a view to ensuring wider and balanced cultural exchanges in the world in favour of intercultural respect and a culture of peace;
- (d) to foster interculturality in order to develop cultural interaction in the spirit of building bridges among peoples;
- (e) to promote respect for the diversity of cultural expressions and raise awareness of its value at the local, national and international levels;
- (f) to reaffirm the importance of the link between culture and development for all countries, particularly for developing countries, and to support actions undertaken nationally and internationally to secure recognition of the true value of this link;
- (g) to give recognition to the distinctive nature of cultural activities, goods and services as vehicles of identity, values and meaning;
- (h) to reaffirm the sovereign rights of States to maintain, adopt and implement policies and measures that they deem appropriate for the protection and promotion of the diversity of cultural expressions on their territory;
- (i) to strengthen international cooperation and solidarity in a spirit of partnership with a view, in particular, to enhancing the capacities of developing countries in order to protect and promote the diversity of cultural expressions.

Article 2 – Guiding principles

1. Principle of respect for human rights and fundamental freedoms

Cultural diversity can be protected and promoted only if human rights and fundamental freedoms, such as freedom of expression, information and communication, as well as the ability of individuals to choose cultural expressions, are guaranteed. No one may invoke the provisions of this Convention in order to infringe human rights and fundamental freedoms as enshrined in the Universal Declaration of Human Rights or guaranteed by international law, or to limit the scope thereof.

2. Principle of sovereignty

States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to adopt measures and policies to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory.

3. Principle of equal dignity of and respect for all cultures

The protection and promotion of the diversity of cultural expressions presuppose the recognition of equal dignity of and respect for all cultures, including the cultures of persons belonging to minorities and indigenous peoples.

4. Principle of international solidarity and cooperation

International cooperation and solidarity should be aimed at enabling countries, especially developing countries, to create and strengthen their means of cultural expression, including their cultural industries, whether nascent or established, at the local, national and international levels.

5. Principle of the complementarity of economic and cultural aspects of development

Since culture is one of the mainsprings of development, the cultural aspects of development are as important as its economic aspects, which individuals and peoples have the fundamental right to participate in and enjoy.

6. Principle of sustainable development

Cultural diversity is a rich asset for individuals and societies. The protection, promotion and maintenance of cultural diversity are an essential requirement for sustainable development for the benefit of present and future generations.

7. Principle of equitable access

Equitable access to a rich and diversified range of cultural expressions from all over the world and access of cultures to the means of expressions and dissemination constitute important elements for enhancing cultural diversity and encouraging mutual understanding.

8. Principle of openness and balance

When States adopt measures to support the diversity of cultural expressions, they should seek to promote, in an appropriate manner, openness to other cultures of the world and to ensure that these measures are geared to the objectives pursued under the present Convention.

II. Scope of application

Article 3 – Scope of application

This Convention shall apply to the policies and measures adopted by the Parties related to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

III. Definitions

Article 4 – Definitions

For the purposes of this Convention, it is understood that:

1. Cultural diversity

“Cultural diversity” refers to the manifold ways in which the cultures of groups and societies find expression. These expressions are passed on within and among groups and societies.

Cultural diversity is made manifest not only through the varied ways in which the cultural heritage of humanity is expressed, augmented and transmitted through the variety of cultural expressions, but also through diverse modes of artistic creation, production, dissemination, distribution and enjoyment, whatever the means and technologies used.

2. Cultural content

“Cultural content” refers to the symbolic meaning, artistic dimension and cultural values that originate from or express cultural identities.

3. Cultural expressions

“Cultural expressions” are those expressions that result from the creativity of individuals, groups and societies, and that have cultural content.

4. Cultural activities, goods and services

“Cultural activities, goods and services” refers to those activities, goods and services, which at the time they are considered as a specific attribute, use or purpose, embody or convey cultural expressions, irrespective of the commercial value they may have. Cultural activities may be an end in themselves, or they may contribute to the production of cultural goods and services.

5. Cultural industries

“Cultural industries” refers to industries producing and distributing cultural goods or services as defined in paragraph 4 above.

6. Cultural policies and measures

“Cultural policies and measures” refers to those policies and measures relating to culture, whether at the local, national, regional or international level that are either focused on culture as such or are designed to have a direct effect on cultural expressions of individuals, groups or societies, including on the creation, production, dissemination, distribution of and access to cultural activities, goods and services.

7. Protection

“Protection” means the adoption of measures aimed at the preservation, safeguarding and enhancement of the diversity of cultural expressions.

“Protect” means to adopt such measures.

8. Interculturality

“Interculturality” refers to the existence and equitable interaction of diverse cultures and the possibility of generating shared cultural expressions through dialogue and mutual respect.

IV. Rights and obligations of Parties

Article 5 – General rule regarding rights and obligations

1. The Parties, in conformity with the Charter of the United Nations, the principles of international law and universally recognized human rights instruments, reaffirm their sovereign right to formulate and implement their cultural policies and to adopt measures to protect and promote the diversity of cultural expressions and to strengthen international cooperation to achieve the purposes of this Convention.

2. When a Party implements policies and takes measures to protect and promote the diversity of cultural expressions within its territory, its policies and measures shall be consistent with the provisions of this Convention.

Article 6 – Rights of parties at the national level

1. Within the framework of its cultural policies and measures as defined in Article 4.6 and taking into account its own particular circumstances and needs, each Party may adopt measures aimed at protecting and promoting the diversity of cultural expressions within its territory.

2. Such measures may include the following:

- (a) regulatory measures aimed at protecting and promoting diversity of cultural expressions;
- (b) measures that, in an appropriate manner, provide opportunities for domestic cultural activities, goods and services among all those available within the national territory for the creation, production, dissemination, distribution and enjoyment of such domestic cultural activities, goods and services, including provisions relating to the language used for such activities, goods and services;
- (c) measures aimed at providing domestic independent cultural industries and activities in the informal sector effective access to the means of production, dissemination and distribution of cultural activities, goods and services;
- (d) measures aimed at providing public financial assistance;
- (e) measures aimed at encouraging non-profit organizations, as well as public and private institutions and artists and other cultural professionals, to develop and promote the free exchange and circulation of ideas, cultural expressions and cultural activities, goods and services, and to stimulate both the creative and entrepreneurial spirit in their activities;
- (f) measures aimed at establishing and supporting public institutions, as appropriate;
- (g) measures aimed at nurturing and supporting artists and others involved in the creation of cultural expressions;
- (h) measures aimed at enhancing diversity of the media, including through public service broadcasting.

Article 7 – Measures to promote cultural expressions

1. Parties shall endeavour to create in their territory an environment which encourages individuals and social groups:
  - (a) to create, produce, disseminate, distribute and have access to their own cultural expressions, paying due attention to the special circumstances and needs of women as well as various social groups, including persons belonging to minorities and indigenous peoples;
  - (b) to have access to diverse cultural expressions from within their territory as well as from other countries of the world.
2. Parties shall also endeavour to recognize the important contribution of artists, others involved in the creative process, cultural communities, and organizations that support their work, and their central role in nurturing the diversity of cultural expressions.

Article 8 – Measures to protect cultural expressions

1. Without prejudice to the provisions of Articles 5 and 6, a Party may determine the existence of special situations where cultural expressions on its territory are at risk of extinction, under serious threat, or otherwise in need of urgent safeguarding.
2. Parties may take all appropriate measures to protect and preserve cultural expressions in situations referred to in paragraph 1 in a manner consistent with the provisions of this Convention.
3. Parties shall report to the Intergovernmental Committee referred to in Article 23 all measures taken to meet the exigencies of the situation, and the Committee may make appropriate recommendations.

Article 9 – Information sharing and transparency

Parties shall:

- (a) provide appropriate information in their reports to UNESCO every four years on measures taken to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory and at the international level;
- (b) designate a point of contact responsible for information sharing in relation to this Convention;
- (c) share and exchange information relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 10 – Education and public awareness

Parties shall:

- (a) encourage and promote understanding of the importance of the protection and promotion of the diversity of cultural expressions, *inter alia*, through educational and greater public awareness programmes;

- (b) cooperate with other Parties and international and regional organizations in achieving the purpose of this article;
- (c) endeavour to encourage creativity and strengthen production capacities by setting up educational, training and exchange programmes in the field of cultural industries. These measures should be implemented in a manner which does not have a negative impact on traditional forms of production.

Article 11 – Participation of civil society

Parties acknowledge the fundamental role of civil society in protecting and promoting the diversity of cultural expressions. Parties shall encourage the active participation of civil society in their efforts to achieve the objectives of this Convention.

Article 12 – Promotion of international cooperation

Parties shall endeavour to strengthen their bilateral, regional and international cooperation for the creation of conditions conducive to the promotion of the diversity of cultural expressions, taking particular account of the situations referred to in Articles 8 and 17, notably in order to:

- (a) facilitate dialogue among Parties on cultural policy;
- (b) enhance public sector strategic and management capacities in cultural public sector institutions, through professional and international cultural exchanges and sharing of best practices;
- (c) reinforce partnerships with and among civil society, non-governmental organizations and the private sector in fostering and promoting the diversity of cultural expressions;
- (d) promote the use of new technologies, encourage partnerships to enhance information sharing and cultural understanding, and foster the diversity of cultural expressions;
- (e) encourage the conclusion of co-production and co-distribution agreements.

Article 13 – Integration of culture in sustainable development

Parties shall endeavour to integrate culture in their development policies at all levels for the creation of conditions conducive to sustainable development and, within this framework, foster aspects relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 14 – Cooperation for development

Parties shall endeavour to support cooperation for sustainable development and poverty reduction, especially in relation to the specific needs of developing countries, in order to foster the emergence of a dynamic cultural sector by, *inter alia*, the following means:

- (a) the strengthening of the cultural industries in developing countries through:
  - (i) creating and strengthening cultural production and distribution capacities in developing countries;
  - (ii) facilitating wider access to the global market and international distribution networks for their cultural activities, goods and services;
  - (iii) enabling the emergence of viable local and regional markets;
  - (iv) adopting, where possible, appropriate measures in developed countries with a view to facilitating access to their territory for the cultural activities, goods and services of developing countries;
  - (v) providing support for creative work and facilitating the mobility, to the extent possible, of artists from the developing world;
  - (vi) encouraging appropriate collaboration between developed and developing countries in the areas, *inter alia*, of music and film;
- (b) capacity-building through the exchange of information, experience and expertise, as well as the training of human resources in developing countries, in the public and private sector relating to, *inter alia*, strategic and management capacities, policy development and implementation, promotion and distribution of cultural expressions, small-, medium- and micro-enterprise development, the use of technology, and skills development and transfer;
- (c) technology transfer through the introduction of appropriate incentive measures for the transfer of technology and know-how, especially in the areas of cultural industries and enterprises;
- (d) financial support through:
  - (i) the establishment of an International Fund for Cultural Diversity as provided in Article 18;
  - (ii) the provision of official development assistance, as appropriate, including technical assistance, to stimulate and support creativity;
  - (iii) other forms of financial assistance such as low interest loans, grants and other funding mechanisms.

Article 15 – Collaborative arrangements

Parties shall encourage the development of partnerships, between and within the public and private sectors and non-profit organizations, in order to cooperate with developing countries in the enhancement of their capacities in the protection and promotion of the diversity of cultural expressions. These innovative partnerships shall, according to the practical needs of developing countries, emphasize the further development of infrastructure, human resources and policies, as well as the exchange of cultural activities, goods and services.

Article 16 – Preferential treatment for developing countries

Developed countries shall facilitate cultural exchanges with developing countries by granting, through the appropriate institutional and legal frameworks, preferential treatment to artists and other cultural professionals and practitioners, as well as cultural goods and services from developing countries.

Article 17 – International cooperation in situations of serious threat to cultural expressions

Parties shall cooperate in providing assistance to each other, and, in particular to developing countries, in situations referred to under Article 8.

Article 18 – International Fund for Cultural Diversity

1. An International Fund for Cultural Diversity, hereinafter referred to as “the Fund”, is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.
3. The resources of the Fund shall consist of:
  - (a) voluntary contributions made by Parties;
  - (b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
  - (c) contributions, gifts or bequests by other States; organizations and programmes of the United Nations system, other regional or international organizations; and public or private bodies or individuals;
  - (d) any interest due on resources of the Fund;
  - (e) funds raised through collections and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
  - (f) any other resources authorized by the Fund’s regulations.
4. The use of resources of the Fund shall be decided by the Intergovernmental Committee on the basis of guidelines determined by the Conference of Parties referred to in Article 22.
5. The Intergovernmental Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by it.
6. No political, economic or other conditions that are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.
7. Parties shall endeavour to provide voluntary contributions on a regular basis towards the implementation of this Convention.

Article 19 – Exchange, analysis and dissemination of information

1. Parties agree to exchange information and share expertise concerning data collection and statistics on the diversity of cultural expressions as well as on best practices for its protection and promotion.
2. UNESCO shall facilitate, through the use of existing mechanisms within the Secretariat, the collection, analysis and dissemination of all relevant information, statistics and best practices.
3. UNESCO shall also establish and update a data bank on different sectors and governmental, private and non-profit organizations involved in the area of cultural expressions.
4. To facilitate the collection of data, UNESCO shall pay particular attention to capacity-building and the strengthening of expertise for Parties that submit a request for such assistance.
5. The collection of information identified in this Article shall complement the information collected under the provisions of Article 9.

V. Relationship to other instruments

Article 20 – Relationship to other treaties: mutual supportiveness, complementarity and non-subordination

1. Parties recognize that they shall perform in good faith their obligations under this Convention and all other treaties to which they are parties. Accordingly, without subordinating this Convention to any other treaty,
  - (a) they shall foster mutual supportiveness between this Convention and the other treaties to which they are parties; and
  - (b) when interpreting and applying the other treaties to which they are parties or when entering into other international obligations, Parties shall take into account the relevant provisions of this Convention.
2. Nothing in this Convention shall be interpreted as modifying rights and obligations of the Parties under any other treaties to which they are parties.

Article 21 – International consultation and coordination

Parties undertake to promote the objectives and principles of this Convention in other international forums. For this purpose, Parties shall consult each other, as appropriate, bearing in mind these objectives and principles.

VI. Organs of the Convention

Article 22 – Conference of Parties

1. A Conference of Parties shall be established. The Conference of Parties shall be the plenary and supreme body of this Convention.
2. The Conference of Parties shall meet in ordinary session every two years, as far as possible, in conjunction with the General Conference of UNESCO. It may meet in extraordinary session if it so decides or if the Intergovernmental Committee receives a request to that effect from at least one-third of the Parties.
3. The Conference of Parties shall adopt its own rules of procedure.
4. The functions of the Conference of Parties shall be, *inter alia*:
  - (a) to elect the Members of the Intergovernmental Committee;
  - (b) to receive and examine reports of the Parties to this Convention transmitted by the Intergovernmental Committee;
  - (c) to approve the operational guidelines prepared upon its request by the Intergovernmental Committee;
  - (d) to take whatever other measures it may consider necessary to further the objectives of this Convention.

Article 23 – Intergovernmental Committee

1. An Intergovernmental Committee for the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions, hereinafter referred to as “the Intergovernmental Committee”, shall be established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties to the Convention, elected for a term of four years by the Conference of Parties upon entry into force of this Convention pursuant to Article 29.
2. The Intergovernmental Committee shall meet annually.
3. The Intergovernmental Committee shall function under the authority and guidance of and be accountable to the Conference of Parties.
4. The Members of the Intergovernmental Committee shall be increased to 24 once the number of Parties to the Convention reaches 50.
5. The election of Members of the Intergovernmental Committee shall be based on the principles of equitable geographical representation as well as rotation.
6. Without prejudice to the other responsibilities conferred upon it by this Convention, the functions of the Intergovernmental Committee shall be:
  - (a) to promote the objectives of this Convention and to encourage and monitor the implementation thereof;

- (b) to prepare and submit for approval by the Conference of Parties, upon its request, the operational guidelines for the implementation and application of the provisions of the Convention;
  - (c) to transmit to the Conference of Parties reports from Parties to the Convention, together with its comments and a summary of their contents;
  - (d) to make appropriate recommendations to be taken in situations brought to its attention by Parties to the Convention in accordance with relevant provisions of the Convention, in particular Article 8;
  - (e) to establish procedures and other mechanisms for consultation aimed at promoting the objectives and principles of this Convention in other international forums;
  - (f) to perform any other tasks as may be requested by the Conference of Parties.
7. The Intergovernmental Committee, in accordance with its Rules of Procedure, may invite at any time public or private organizations or individuals to participate in its meetings for consultation on specific issues.
8. The Intergovernmental Committee shall prepare and submit to the Conference of Parties, for approval, its own Rules of Procedure.

Article 24 – UNESCO Secretariat

1. The organs of the Convention shall be assisted by the UNESCO Secretariat.
2. The Secretariat shall prepare the documentation of the Conference of Parties and the Intergovernmental Committee as well as the agenda of their meetings and shall assist in and report on the implementation of their decisions.

VII. Final clauses

Article 25 – Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between Parties to this Convention concerning the interpretation or the application of the Convention, the Parties shall seek a solution by negotiation.
2. If the Parties concerned cannot reach agreement by negotiation, they may jointly seek the good offices of, or request mediation by, a third party.
3. If good offices or mediation are not undertaken or if there is no settlement by negotiation, good offices or mediation, a Party may have recourse to conciliation in accordance with the procedure laid down in the Annex of this Convention. The Parties shall consider in good faith the proposal made by the Conciliation Commission for the resolution of the dispute.

4. Each Party may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it does not recognize the conciliation procedure provided for above. Any Party having made such a declaration may, at any time, withdraw this declaration by notification to the Director-General of UNESCO.

Article 26 – Ratification, acceptance, approval or accession by Member States

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by Member States of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.

2. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 27 – Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO but members of the United Nations, or of any of its specialized agencies, that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.

2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but which have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.

3. The following provisions apply to regional economic integration organizations:

- (a) This Convention shall also be open to accession by any regional economic integration organization, which shall, except as provided below, be fully bound by the provisions of the Convention in the same manner as States Parties;
- (b) In the event that one or more Member States of such an organization is also Party to this Convention, the organization and such Member State or States shall decide on their responsibility for the performance of their obligations under this Convention. Such distribution of responsibility shall take effect following completion of the notification procedure described in subparagraph (c). The organization and the Member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently. In addition, regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their rights to vote with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its Member States exercises its right, and vice-versa;
- (c) A regional economic integration organization and its Member State or States which have agreed on a distribution of responsibilities as provided in subparagraph (b) shall inform the Parties of any such proposed distribution of responsibilities in the following manner:

- (i) in their instrument of accession, such organization shall declare with specificity, the distribution of their responsibilities with respect to matters governed by the Convention;
  - (ii) in the event of any later modification of their respective responsibilities, the regional economic integration organization shall inform the depositary of any such proposed modification of their respective responsibilities; the depositary shall in turn inform the Parties of such modification;
- (d) Member States of a regional economic integration organization which become Parties to this Convention shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence to the organization have not been specifically declared or informed to the depositary;
- (e) “Regional economic integration organization” means an organization constituted by sovereign States, members of the United Nations or of any of its specialized agencies, to which those States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to become a Party to it.

4. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 28 – Point of contact

Upon becoming Parties to this Convention, each Party shall designate a point of contact as referred to in Article 9.

Article 29 – Entry into force

1. This Convention shall enter into force three months after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States or regional economic integration organizations that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For the purposes of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by Member States of the organization.

Article 30 – Federal or non-unitary constitutional systems

Recognizing that international agreements are equally binding on Parties regardless of their constitutional systems, the following provisions shall apply to Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

- (a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power,

the obligations of the federal or central government shall be the same as for those Parties which are not federal States;

- (b) with regard to the provisions of the Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent units such as States, counties, provinces, or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform, as necessary, the competent authorities of constituent units such as States, counties, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 31 – Denunciation

1. Any Party to this Convention may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect 12 months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the Party denouncing the Convention until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 32 – Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the depositary of this Convention, shall inform the Member States of the Organization, the States not members of the Organization and regional economic integration organizations referred to in Article 27, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 26 and 27, and of the denunciations provided for in Article 31.

Article 33 – Amendments

1. A Party to this Convention may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all Parties. If, within six months from the date of dispatch of the communication, no less than one half of the Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the Conference of Parties for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted to the Parties for ratification, acceptance, approval or accession.
4. For Parties which have ratified, accepted, approved or acceded to them, amendments to this Convention shall enter into force three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the Parties. Thereafter, for each Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 23 concerning the number of Members of the Intergovernmental Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State or a regional economic integration organization referred to in Article 27 which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered to be:

- (a) Party to this Convention as so amended; and
- (b) a Party to the unamended Convention in relation to any Party not bound by the amendments.

Article 34 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, all six texts being equally authoritative.

Article 35 – Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

ANNEX

Conciliation Procedure

Article 1 – Conciliation Commission

A Conciliation Commission shall be created upon the request of one of the Parties to the dispute. The Commission shall, unless the Parties otherwise agree, be composed of five members, two appointed by each Party concerned and a President chosen jointly by those members.

Article 2 – Members of the Commission

In disputes between more than two Parties, Parties in the same interest shall appoint their members of the Commission jointly by agreement. Where two or more Parties have separate interests or there is a disagreement as to whether they are of the same interest, they shall appoint their members separately.

Article 3 – Appointments

If any appointments by the Parties are not made within two months of the date of the request to create a Conciliation Commission, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by the Party that made the request, make those appointments within a further two-month period.

Article 4 – President of the Commission

If a President of the Conciliation Commission has not been chosen within two months of the last of the members of the Commission being appointed, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by a Party, designate a President within a further two-month period.

Article 5 – Decisions

The Conciliation Commission shall take its decisions by majority vote of its members. It shall, unless the Parties to the dispute otherwise agree, determine its own procedure. It shall render a proposal for resolution of the dispute, which the Parties shall consider in good faith.

Article 6 – Disagreement

A disagreement as to whether the Conciliation Commission has competence shall be decided by the Commission.

